

GỬI MẸ

Con đi từ thuở bảy lăm
Tháng tư vỡ nước bờ ngăn sụp rồi
Con đi tràng chuối Mân-Côi
Mẹ lần dứt hạt bồi hồi tiễn đưa
Con đi đêm ấy không mưa
Mà mẹ ướm vạt áo vừa khô xong
Năm tư mẹ bỏ ruộng đồng
Bảy lăm mẹ đón sàu đông tháng ngày
Tám mười tuổi những đắng cay
Mỗi mòn chiếc bóng đồ dài trên quê
Me ơi con hẹn ngày về
Ngăn dòng nước vỡ lên đê cấy mùa
Lạy trời cho nắng thuận mưa
Để cây xanh lá sớm trưa dưới đời
Cho me tròn chuối Mân Côi
Nguồn vui sớm tối da môi tóc sương.

P. Tình

ĐỒNG LÚA ĐÃ CHÍN

Con yêu đồng lúa chín vàng
Yêu Người gieo mạ hai ngàn năm xưa
Nên con chẳng quản nắng mưa
Làm người thợ gặt sớm trưa giữa đồng
Là người thợ gặt đền công
Nên con chẳng bỏ sót bông lúa nào
Dù cho ruộng thấp, đồng cao
Dù cho liềm hái máu trào đồng hoang
Vì yêu đồng lúa chín vàng
Yêu Người Chủ ruộng mọi đàn rộng dung
Nhớ lời Người gọi nghìn trùng
Đồng lúa đã chín khắp cùng mọi nơi
Hôm nay quang gánh cuộc đời
Con đi gặt lúa như lời Người sai
Say mê đồng lúa miệt mài
Quên năm, quên tháng, quên ngày thanh xuân
Áo con thấm ướm mấy lần
Cho tim con mát, tinh thần con vui
Để con gặt mãi chẳng lùi
Cho kho lẫm Chủ đầy mùi yêu thương

P. Tình